

روزنامه سیاسی، اجتماعی و فرهنگی صبح ایران
دوشنبه اول مرداد ۱۴۰۲ – ۱۶ محرم ۱۴۴۶
سال بیست‌وششم – شماره ۷۰۸۰ – ۱۶ صفحه
قیمت: ۵۰۰۰ تومان

سر مقاله
غلامرضا صدیقیان | سردبیر

سخت‌ترین کار پزشکیان انتخاب وزیران نیست!

رئیس‌جمهور منتخب دیروز بعد از حضور در مجلس، شرح کوتاهی از سازوکار انتخاب وزیران داد و تأکید کرد که «کار سختی است واقعا» اما سخت‌ترین کار او به باور من انطباق شورای‌باصلاح راهبری با کارکنانظام است؛ شورایی که نیمی از آنان سخنان ثبت‌شده درباره «سقوط نظام» دارند و پشت به نظام کرده بودند تااین سقوط دردناک را نبینند اما حالا «ناگهان» در خود توانایی شگرف از تفاع‌دادن به نظام را یافته‌اند! می‌توان استدلال کرد کسانی که در اطراف دکتر پزشکیان تجمع کرده‌اند، باور راستینی به خود او ندارند! او نیز به احتمال زیاد این حقیقت را درک کرده و برای همین چندین‌بار یادآور شده است که کسی نمی‌تواند به او دیکته کند و باید کسانی انتخاب شوند که با کارکنانظام بتوانند هماهنگ عمل کنند. کسی که به این حقیقت باور داشته باشد، به‌خوبی می‌داند که از آن‌شوراخوچی اینچینی، سخت به دست می‌آید، مگر با دخالت مستقیم خود رئیس‌جمهور در پالایش گزینه‌ها قبل از اعلان رسمی. اگر شخصی از چگونگی فرار گرفتن و درواقع چسبیدن اصلاح‌طلبان به پزشکیان داده شود، خواهیم فهمید که چرا مشکل اصلی او در آینده همان‌ها هستند، نه انتخاب وزیرانی کارآمد و هماهنگ.

اصلاح‌طلبان که اکنون هویتی دیگرگون شده دارند و این نام فقط عاریتی است از گذشته، در شرایط بسیار رقت‌انگیزی به‌سر می‌درند. نظار در خط آخر سقوط می‌دیدند. اما به خودشان هم عناوین «سقوط‌کرده» و «ناوان از عرضه ایده‌های جدید و باورپذیر» و «افکند پایگاه اجتماعی» می‌دادند. شاید نظام را آیینهای از خودشان می‌دیدند بر سر تعیین رئیس‌جبهه اصلاحات به‌جان‌هم افکندند و بخشی از آنها که سعی می‌کردند نشان دهند از آن ایده‌های سکولارسازی نظام فاصله گرفت‌اند و درحله دوم گفتند اگر جلیلی به نفع بلندشده نشد، پشت‌بخش افراطی حلقه اطرافیان خاتمی را دیکتاتورهایی شبیه پلنشین و رجوی نامیدند. گروه جدیدی از آنها با نام «روزنه‌گشا» تصمیم گرفت در انتخابات مجلس شرکت کند اما باهم تند حلقه تندرو روبه‌رو شدند. میانه‌روهای آنان حتی علیه اینکه تندروها نقش براندازان را بازی می‌کنند یا به براندازی امید دارند، مصاحبه‌ها کردند. بازگشت به قدرت برای آنان امری محال شده بود، و حتی به پنج سال دیگر هم فکر نمی‌کردند. تا اینکه ورق برگشت و انتخابات ریاست‌جمهوری کلید خورد. اما بازم در نوشته‌های خود رئیس‌جمهور جدید را «از قبل انتخاب‌شده» می‌دانستند و شناس مخبر و قالیباف را بالاتر از هر گزینه احتمالی یکر می‌دیدند. سپس مخبر نیامد و پزشکیان احرار شد. دقیقاً یک روز تمام هیچ‌صدا و محشعی از آنها شنیده نشد. پشت‌پشت مشغول غلبه بر غافلگیری خود بودند. بالاخره با این ایده که چیزی برای دست‌دادن ندارند، پشت پزشکیان ایستادند. بحث سقوط را موقتاً کنار گذاشتند. به‌یکباره وحدت عجیبی شکل دادند. آن هنرمنان آنهاست. دیگر نه پلنشنی بود و نه رجوی. نه براندازها شماتند شدند و نه تحریم‌کنندگان سه انتخابات قبل! بارها نوشتند که اگر مخبر آمده بود، شناس اول بود و حالا که نیامد، اگر نامزدهای رقیب انتخاب‌کنند، پزشکیان شناسی ندارد. در مرحله دوم گفتند اگر جلیلی به نفع قالیباف کنار می‌رفت باز هم این قالیباف بود که پیروز می‌شد. اما شد آنچه که شد. اکنون آنها فرصت یافتند که این پیروزی را پیروزی خود بدانند. رقیب هم نجیب بود، و برخلاف خودشان که رئیس‌جمهور شهید را «استصوابی و حداقلی» نامیدند، وارد این بازی شدند. با رفت باز هر رئیس‌جمهوری، استصوابی است و حداقلی بودن هم با رقم بالاتر اتفاق افتاد و به علاوه خودشان عنوان شناسی (شاره به احتمال انتلاف رقیب) را اضافه کرده بودند. تا اینجا کار شگفتی اصلی این بود که چگونه باورمندان به سقوط، کار نجات را دست گرفته‌اند! جناح موسوم به جبهه انقلاب نهایت هم‌امری و همدلی و پشتیبانی را از پزشکیان به عمل آورد؛ چیزی تقریباً کم‌سابقه حتی برای رئیس‌جمهور شهید. سخنان دیروز رهبر معظم نیز حمایت‌ها را کامل کرد، آنجا که موفقیت پیروزی رئیس‌جمهور منتخب را «پیروزی همه ما» ملت و قوای دیگر! دانستند و مجلس را به کار فوری «رای به کابینه‌ای که آقای پزشکیان حفظ‌الله ارائه خواهند کرد» فرمان دادند. در چنین بهشتی که همه چیز بر وفق مراد است، چرا انتخاب وزیران کارآمد «واقعا» باید سخت باشد؟! معتمد آنچه نگرانی‌های رئیس‌جمهور منتخب را افزون ساخته است، شیوه هماهنگ کردن شورای‌مشکل از سکولارست‌ها، «عیب‌جویان» به اقدام راهبردی مجلس. کسانی که دنبال ساختن کلاه از آشوب پاییزی بودند، «پیرمدهای فرصت‌طلب وزارت» و قماش‌ی از این انواع با از کار نفع‌اند! جناح بمده‌الله از سقوط نجات یافته و مستحکم شده است، حال باید بین این ارکان و آن دسته و متخاصم دکتر مسعود پزشکیان بسیار علاقی تر از اطرافیان خود است. فقط باید مانند پیرمرد اصلاحات، بهزاد نبوی به‌اطرافیان او گفت پزشکیان خود صلاح مملکت خویش را بهتر می‌داند، اگر شما به دولت آینده چونان گوشت قربانی نگاه نکنید.

رهبر معظم انقلاب در دیدار رئیس و نمایندگان مجلس دوازدهم ویژگی‌ها و معیارهای ضروری در انتخاب هیئت وزیران را تبیین کردند

دولت کارآمد متدین و انقلابی انتخاب کنید

صفحه ۲

یادداشت اجتماعی
صادق پارسا

چه کسی جز ظریف از اقدام راهبردی عیب‌جویی کرد؟!

زیرک‌ترین سیاستمداران از همه ابزار موجود برای پیشبرد اهداف ملی بهره‌برداری می‌کنند. تخته‌اند امکانات ملی در دسترس، آن هم برای خوشامد طرف مقابل در یک دعوای ملی، اگر نگویم یک رویکرد منافقانه است، دست کم می‌توان معتقد بود با تدبیر سیاسی فاصله زیادی دارد.

این رویه ناصواب، یعنی پشت پا زدن به ظرفیت‌های ملی در عرصه‌های بین‌المللی، بارها در مثنی سیاست خارجی دولت سابق رخ داد. نمونه اعلامی آن، بدگویی از قانون اقدام راهبردی مصوب مجلس شورای اسلامی به بهانه واهی احیای برجام بود. درست برعکس، طرف مقابل ایران، یعنی امریکا به پشتوانه قانون مصوب مجلس آن کشور، توانست به موافقت با ایران را نقض کند، هم پس از امتیازگیری‌های فراوان از ما، به نیمچه تعهدات نیم‌نشد خود هم پشت پا زند.

زیر سؤال بردن قانون مصوب مجلس، در انتخابات ریاست‌جمهوری اخیر هم تکرار شد. محمدجواد ظریف، مجدداً قانون «اقدام راهبردی برای لغو تحریم‌ها و صیانت از حقوق ملت ایران» را مانع احیای برجام دانست. جالب آنکه وزیر خارجه وقت، به عنوان متولی اصلی برجام، به جای توضیح پیرامون نگارش و امضای قراردادی که امریکا از آن خارج شده و «خسارت محضی» را بر منافع ملی ما تحمیل کرده بود، در جایگاه مدعی و طلبکار، به ظرفیت‌های ملی تاخته و وکیل مدافع طرف ناخفی برجام، یعنی امریکا شده است.

اجرای درست قانون اقدام راهبردی، می‌توانست به مثابه یک ابتکار عمل بدیع، افلاجلوی بخشی از خسارت‌های تحمیلی برجام را بگیرد. اما شوربختانه باید نوشت که خوش‌بینی مغرط مسئولان وقت به طرف غربی، در فرصت به کارگیری این ابتکار عمل را گرفت و حتی بدتر از آن، این فرصت را تبدیل به یک تهدید جدید کرد. عیب‌جویی‌های مدام ظریف از قانون اقدام راهبردی، یک معنای دیگر هم دارد؛ به حاشیه‌راندن نقش بین‌المللی قسوه مقننه. در جهانی که دولت –ملت‌ها کاردهای اختار خاص و ویژه‌ای را برای مجالس ملی تعریف می‌کنند و از آن بهره‌برداری‌های متعددی انجام می‌دهند، نادیده گرفتن نقش فراملی مجلس ملی، ناشی‌گری سیاسی به حساب می‌آید.

مثال‌های متعددی وجود دارد که دولت‌ها، در مفهوم قوه مجریه، با یک تصمیم کار داخلی، از تصمیمات سایر قوای ملی برای خود یک پشتوانه مستحکم منطقه‌ای و بین‌المللی می‌سازند. فراتر از این، اکنون دولت‌ها خودشان مبتکر ارائه پیشنهادهات منطقه‌ای و بین‌المللی به مجالس نمایندگان هستند تا بتوانند به کمک تصمیمات برخاسته از مجالس، گزینه‌های خارجی خود را از انحصار خارج کنند.

علاوه بر صیانت از منافع ملی، دوراندیشی سیاسی هم اقتضا دارد از کوچک‌ترین ابزارهای روی میز، بیشترین بهره‌برداری‌ها را کرد. نتیجه دوری از این تدبیرهای لازم، نه فقط شکست در سیاست خارجی، بلکه دچار شدن به تجربه‌های تلخ داخلی هم هست. بدنامی و شهره شدن به وادادگی با فشار خارجی، از جمله این عواقب ناگزیری است که می‌توان جلوی رخداد آن‌ها را پیش‌از وقوع گرفت. وزیر خارجه وقت، به این بدیهیات سیاسی در آن مقطع توجهی نکرد و با تکرار آن‌ها در انتخابات اخیر، نشان داد از این عواقب درس عبرت نگرفته است.

نادیده گرفتن این ابزارهای موجود در عرصه سیاست، ضربه‌های جبران‌ناپذیری را به منافع ملی تحمیل می‌کند. تأکید بر این رویه‌های ناصواب، می‌تواند یک اشتباه موردی را به خطای راهبردی دائم تبدیل کند. تذکر روز گذشته رهبر معظم انقلاب در این رابطه، هوشمندانه و اصلاح‌کننده باور نادرستی است که آقای ظریف چندبار آن را تکرار کرده است: «یک نمونه از کارهای خوب مجلس! همین قانون اقدام راهبردی است، یکی از کارهای بسیار خوب، البته بعضی‌ها اعتراض کردند و عیب‌جویی کردند، مطلقاً این عیب‌جویی وارد نیست؛ کار بسیار درستی بود.»

یادداشت سیاسی
رحیم زیادعلی | دبیر گروه سیاسی

دیپلماسی پارلمانی برای توقف جنایات غزه

۷۶ سال از تأسیس رژیم غاصب صهیونیستی می‌گذرد. اکنون اما در شرایطی قرار داریم که دیپلماسی پارلمانی ایران باید حتی یک لحظه آرام نگیرد. به جرئت می‌توان ادعا کرد که طی ۲۹۰ روزی که از کشتار بی‌رحمانه ملت مظلوم فلسطین از ۱۵ مهر ۱۴۰۲ تاکنون در غزه می‌گذرد و حدود ۳۹هزار شهید و بیش از ۹۰هزار زخمی بر جرای گذاشته است، هیچ گزارشی از این حجم از سبعت رژیم صهیونی را نمی‌توان سراغ داشت؛ به‌گونه‌ای که دامنه این جنایت از مجموع چهار جنگ اعراب و اسرائیل چند برابر فراتر رفته است.

اگر ۴۲سال پیش از روزی که ارتش رژیم صهیونیستی به فرماندهی شارون به دور از چشم رسانه‌های جمعی دنیا اردوگاه اوارگان فلسطینی را در دو روستای صبرا و شتیلار جنوب لبنان به خاک و خون کشید و حدود ۵هزار فلسطینی را به شهادت رساند، امروز اما به مدد رسانه‌های نوظهور، افکار عمومی دنیا را نمی‌توان از واقعیت خشن و پلشت مولود امریکا و انگلیس از یک سو و آنچه بر مردم بی‌دفاع فلسطین و غزه می‌گذرد، از سوی دیگر دور نگه داشت.

بعد از عملیات غرور آفرین طوفان الاقصی که اقدامی مشروع به تلافی ۷۵سال قتل و جنایت صهیونیست‌ها بود، کافی است، نگاهی به تحولات جهانی پس از آن در پایتخت‌های اروپایی و حتی امریکا بیندازید، روزی نیست که ملت‌ها و وجدان‌های بیدار به خونخواهی ملت بی‌دفاع غزه به خیابان‌ها نیایند و فریاد حق طلبی زنان و کودکان فلسطینی را به گوش جهانیان نرسانند.

امروز آنچه که بیش از هر چیزی سران رژیم صهیونیستی و هم‌پیمانان غربی آنها را به وحشت و اضطراب عمیق انداخته، همین بیداری وجدان‌های انسانی است که تا اندرونی خانه‌های آنها نیز نفوذ و رخنه کرده است. بنابراین این بیداری را باید پاس داشت و اجازه نداد این حرکت توفنده مشمول مرور زمان شود و به فراموشی سپرده شود.

ملت‌ها و دولت‌های اسلامی البته در این زمینه وظیفه و مأموریت تاریخی‌شانند؛ اما آنچه در مسیر این موفقت ظاهری از بین می‌رود و علیه رژیم صهیونیستی در سرزمین‌های اشغالی آغاز شده، در مجامع و محافل بین‌المللی به رسالت تاریخی خود در محکومیت جنایات این رژیم گوید کش افکند نمایند. جمهوری اسلامی ایران هم به عنوان حامی ملت مظلوم فلسطین همواره کوشیده است در ادوار مختلف، نقش تاریخی خود را در حمایت مادی، معنوی و تسلیحاتی از گروه‌های مجاهد و مبارز فلسطینی ایفا نماید و این جهت‌گیری، اصلی تغییرناپذیر در سیاست خارجی کشور بوده و هست؛ به‌گونه‌ای که از ابراز علنی این حمایت‌ها ابایی ندارد. استهانات روز گذشته رهبر معظم انقلاب در دیدار رئیس و نمایندگان مجلس دوازدهم شورای اسلامی که تصریح کردند «مسئله غزه همچنان مسئله اول دنیا اسلام است»، تأکیدی بر همین سیاست تغییرناپذیر است که از سوی دولت‌های جمهوری اسلامی ایران با گرایش‌های مختلف سیاسی دنبال شده است. اما تأکید معظم‌له بر اینکه نمایندگان مجلس درباره غزه آرام نگیرند و ساکت نباشند، ناظر بر این نکته مهم است که مجالس کشورهای اسلامی و از جمله مجلس شورای اسلامی به عنوان نمایندگان ملت‌های مسلمان نقش و مأموریتی ویژه در قبال غزه و فلسطین دارند. بارلمان‌های کشورهای اسلامی هم می‌توانند با ظرفیت عظیم اسلامی و حضور فعال در مجامع بین‌المللی، ماشین کشتار رژیم صهیونیستی را متوقف کنند و به عنوان پشتوانه دولت‌های خود، با تصویب قوانین حمایتی از ملت بی‌دفاع فلسطین، دستگاه دیپلماسی را به تحرک بیشتر وادارند. مجلس شورای اسلامی نیز از این قاعده مستثنی نیست و می‌تواند در تعامل با پارلمان‌های کشورهای اسلامی دست دولت‌ها را در تنبیه رژیم متجاوز صهیونیستی از طریق تحریم کالاهای صهیونیستی و بستن شریان‌های حیاتی این رژیم مخصوصاً در حوزه انرژی، بر کند و پارکیز ملت مظلوم فلسطینی شود.

یادداشت سیاسی
کبری آسوپار | خبرنگار گروه سیاسی

ملاک سنجش ولایتمداری نمایندگان

دیدار روز گذشته، اولین دیدار رهبر معظم انقلاب با نمایندگان مجلس دوازدهم بود، اما اولین باری نبود که ایشان در باب رعایت آرامش و پرهیز از برهم ریختن امنیت روانی جامعه به نمایندگان مجلس جدید توصیه می‌فرمودند. علاوه بر این، لزوم رعایت وحدت و نیابردن اختلافات به سطح جامعه توصیه همواره رهبر معظم انقلاب به همه مسئولان در دوره‌های مختلف بوده است. همین دو مورد سطح دغدغه ایشان در این زمینه و اهمیت و جدیت موضوع را نشان می‌دهد.

هنوز یک هفته پیشتر از انتخابات مجلس دوازدهم در اسفند ۴۰۲ نگذشته بود که حضرت آیت‌الله خامنه‌ای از فرصت دیدار با اعضای مجلس خبرگان رهبری بهره بردند و دغدغه خود را در خصوص بیم تلخ شدن شیرینی مجلس جدید بیان کردند که «سخنان اختلاف‌انگیز و دعوا راه انداختن‌ها و ستیزه‌گری‌های دشمن‌پسند» بود.

با آنکه انتظار می‌رفت دعوا راه انداختن‌هایی که از رقابت‌های انتخاباتی آغاز شده بود، و با پایان انتخابات هم تمام نشد، با این تذکر صریح و علنی رهبر به پایان برسد، اما همان شب گفت‌وگوی ویژه خبری با حضور وزیر از نمایندگان جدید و اصرار معاونت سیاسی سازمان صداوسیما، با بی‌اعتنایی به تذکر ولی‌فقیه، مجال جنجال‌آفرینی دروغینی در امتداد جنجال‌های انتخاباتی شد که تعجب همگان را برانگیخت. کمتر از دو روز بعد، معاونت سیاسی سازمان برکنار شد، اما آیا آن خط فکری در صداوسیما و مجلس به پایان رسید؟

اختلاف نظر طبیعی است، اما تبدیل اختلافات به ابزار انتقام‌گیری از یکدیگر و تخریب طرف مقابل غیرطبیعی است. تبدیل اختلافات به سوز‌های جدال در مقامات کشور سیاه‌انمایی مطلق صورت می‌گیرد، یارکشی از افکار عمومی هستند و همین یعنی به منطق موضع خود اطمینان ندارند و تر جیح می‌دهند در فضای هیاهو و غوغازبستی و با جنجال، کلام خود را پیش ببرند. شاید هم موفق شوند موضع خود را بر کرسی نشاندند، اما آنچه در مسیر این موفقت ظاهری از بین می‌رود و در درازمدت شکست واقعی را رقم می‌زند، امنیت روانی و بی‌اعتمادی جامعه به مسئولان است. وقتی برای هر اختلاف نظر طبیعی در فضای تقنین یا اجرا یا هر حوزه دیگری، کل شخصیت طرف مقابل تخته‌نه می‌شود و در مورد مقامات کشور سیاه‌انمایی مطلق صورت می‌گیرد، آیا قرار است مردم با هم اعتماد کنند؟ آسمش دلسوزی برای همین مردم است، اما عملاً با سیاه‌نمایی مطلق، با مشغول کردن ذهن مردم به جدل‌های بی‌سود و با سوءاستفاده از افکار عمومی برای پیشبرد اهداف سیاسی خود، به این ملت ظلم می‌شود.

نه جامعه می‌تواند میدان یقه‌گیری مسئولان از یکدیگر باشد و نه مردم تماشاچیان این هم‌اوردی مبتذل؛ ایران و افکار عمومی میدان جنگ رسانه‌ای تربون‌های مختلف نباید باشد. تا جایی که چشم کار می‌کند، کار برای انجام دادن وجود دارد و به بهانه شفافیت نباید ذهن ملت را آشفته در گیری‌های سیاسی بی‌سود کرد.

آنچه رهبری عزیز انقلاب گفته‌اند و به صلاح جامعه هم است، روشن است. برای اهل رسانه و روزنامه جوان سخنان ایشان حجت است که روز گذشته در «حاکمیت اخلاق» در مباحث مجلس تأکید کردند و فرمودند: «مجلس باید مرکز انتشار امواج مثبت و صدور آرامش و طمأنینه در افکار عمومی باشد و با خودداری از تکرار حرکات بعضی نمایندگان در برخی دوره‌های قبل از جمله سیاه‌نمایی و منفی‌بافی، آذهان مردم را متشنج نکند... رفتار و گفتار نمایندگان در غیر مجلس و فضای مجازی هم باید حافظ امنیت روانی مردم، وحدت‌بخش، آرامش‌آفرین و دلگرم‌کننده ملت باشد.» لذا در طول چهار سال آینده همین سخنان ملاک سنجش ولایتمداری نمایندگان مجلس قرار می‌گیرد و رفتار نمایندگان رصد می‌شود و اگر نماینده و جریانی خلاف آن عمل کند، طبعاً به توجه به ولایت و منافع ملی توصیف خواهد شد.

قالیباف: غیبت بخشی از جامعه در انتخابات اهالی سیاست را به خود بیاورد

رئیس مجلس همچنین روز گذشته با انتشار مطلبی در صفحه شخصی خود در شبکه اجتماعی ایکس نوشت:

رهبر معظم انقلاب در دیدار نمایندگان بر لزوم تعامل سازنده مجلس با دولت جدید تأکید کردند. در لبیک به فرمایش ایشان ما نیز در مجلس اعلام می‌کنیم که موفقیت رئیس‌جمهور منتخب و دولت جدید را موفقیت

این یمنی‌های مهارناپذیر

سواری «صمت» به خودروسازان!

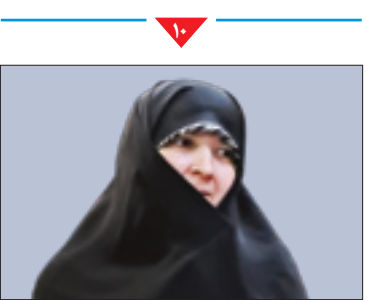
● بهمن قاسمی | خبرنگار گروه اقتصادی

■ با انتشار خبر آزادسازی واردات خودروهای کار کرده در هفته گذشته، قیمت خودروهای داخلی و وارداتی در بازار آزاد روند نزولی گرفت، اما این موضوع با خبر صدور مجوز افزایش ۳۰ درصدی قیمت خودروهای گروه سایپا در روز گذشته، خنثی شد و اثرات مثبت آن از بین رفت و قیمت‌ها بار دیگر صعودی شد. با توجه به اتفاقات دو روز اخیر و خیز خودروسازان برای افزایش قیمت خودرو، شورای رقابت تصمیم دارد روز سه‌شنبه در جلسه‌ای قیمت و بازار خودرو را بررسی کند

یادداشت‌های امروز	
۲ ضرورت تعامل حداکثری مجلس با دولت سیدعبدالله‌متولیان	
۲ چرا نصیری نویسنده محبوب خود را تحویل نگرفت! تقی دژاکم	
۱۵ اگر ترامپ ببازد! حنیف غفاری	
۳ نزاع شهر را نابود می‌کند سجاد آذری خبرنگار گروه اجتماعی	
۱۴ اخلاق در ثبات اجتماعی با رشد طلاق حسین فصیحی دبیر گروه حوادث	
۱۳ آسمان و ریسمان بافتن‌های تاج فریدون حسن دبیر گروه ورزشی	

دانشگاه دیگر برای بازار کار جذاب نیست

■ سهم بالای بانوان در ورود به دانشگاه نسبت به آقایان به ویژه در سال‌های اخیر هشدار است تا فرصت‌ها و تهدیدهای این روند نامتوازن زیر ذره‌بین کارشناسی بررسی شود. اتفاقی که مزایا و معایب خاص خودش را در پی دارد. براساس اطلاعات اعلامی از سوی سازمان سنجش از میان ۹۸۴ هزار و ۲۱۴ نفر داوطلب شرکت‌کننده در نوبت دوم، دختران با آمار ۶۲۰هزار و ۵۵۷ نفر معادل ۶۳ درصد و پسران با تعداد ۳۶۳ هزار و ۶۵۷ نفر معادل ۳۷ درصد در این مراتن پیشتاز بوده‌اند

ارتقای جایگاه مدیریتی زنان در دستور کار دولت چهاردهم قرار گیرد

■ دکتر زینب اصغریان، فعال حوزه زنان در گفت‌وگو با «جوان» لازم است حضور جدی زنان در مجامع بین‌المللی و توجه به دیپلماسی زنان در دستور کار دولت قرار گیرد. بهتر است از سفرای زن یا نمایندگان زن در مجامع بین‌المللی استفاده شود تا بتوانیم به‌عینه توانمندی‌های علمی و دیپلماتیک زنان ایرانی را به رخ جهانیان بکشیم تا خط بطلانی باشد بر این مسئله که زنان ایرانی تحت فشار و محدودیت قرار دارند

«۲۳۲ روز دور دنیا» با یک مستند

● مصطفی شاه‌کرمی | خبرنگار گروه فرهنگی

■ موفقیت ناوگروه ۸۶ نیروی دریایی ارتش در مأموریت ۳۶ درجه‌ای به دور کره زمین که حدود هشت ماه به طول انجامید، نقطه عطفی در تاریخ دریانوردی و حضور مقتدرانه ایران در آب‌های بین‌المللی است. مجموعه مستند ۲۳۲ روز دور دنیا» قرار است به این اتفاق بی‌نظیر که از آن به عنوان بزرگ‌ترین مأموریت نظامی نیروی دریایی ارتش در تاریخ ایران به لحاظ مسافت طی شده و زمان انجام آن یاد می‌شود، بپردازد. «جوان» در گفت‌وگو با مجید بهرامی، تهیه‌کننده این مجموعه مستند، ابعاد متنوع پیش تولید و تولید آن را بررسی کرد است